ALPTEKİN

AFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sayı : 1 Fiatı :100 Kuruş

MİZAH

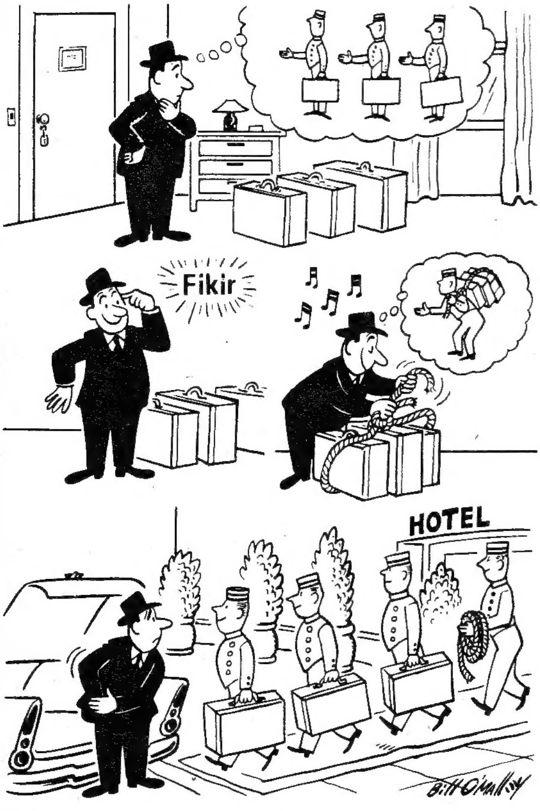

YAZISIZ

MESLEK

Hasta dert yanıyordu :

-Doktor, çok canım yanıyor. Tahammül edemiyeceğim artık. Ne olur, beni öldürün de kurtulayım.

Doktor bunun üzerine sinirlendi :

-Rica ederim, bana öğretmeye kalkmayınız. Mesleğimi sizden mi öğreneceğim?

YANLIŞ ANLAMIŞ

Yargıç, kararı okumadan önce sanığa döndü ve :

-Kararı okumadan önce, mahkeme heyetine teklif edeceğiniz bir husus var mı? diye sordu.

Sanık mahsun mahzun başını salladı :

-Ne gezer efendim? Son kuruşuma kadar hepsini avukatım aldı.

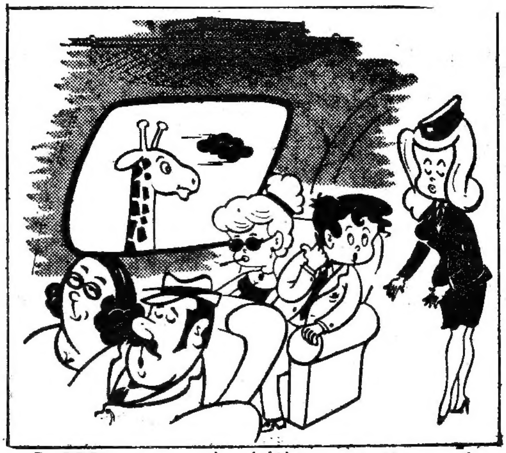

- 5.000 metre yükseklikte uçtuğumuzdan emin misiniz?

EN İYİSİ

Adamın biri, yemekli toplantılardan sonra yaptığı konuşmalarla ün salmıştı. Bir gün karısına, kocasının en çok hangi konuşmasını beğendiğini sordular.

-"Akşamları, 'Karıcığım, bulaşıkları ben kurulayayım!' sözlerini, konuşmalarının hepsinden çok severim efendim."

KEMERLERİ SIKALIM

Uçak Pekin'e inmek üzereydi. Güzel hostes yolculara kemerlerini sıkmalarını söyledi. Hemen yerinden kalkan bir Çinli öfke ile söylendi :

-Lütfen politika yapmayalım.

ALPTEKİN
Sayı : 1
12-Kasım-1968

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi : Bilge Şakrak. Mesul Müdür : Sabahattin Yılmaz.
Baskı : Duran Ofset Matbaası. Yayın Adresi : Cemal Nadir Sokak, Büyük Milâs Han, No: 102. İSTANBUL Tel : 27 69 97

ALPTEKİN

Sayı. 1

SON ARZUSU

HİKAYE

Paytıl, asılacaktı. İçinde büyük bir korku vardı. Gece yarısına doğru, höcresinin kapısı açıldı. Bir elinde et kızartması olduğu halde gardiyan göründü. Paytıl, bunları görünce korku ve heyecanına rağmen gülümsemekten kendini alamıyarak sordu :

-Bana mı getiriyorsunuz?

-Evet... Mükemmel bir salata ile bir şişe de şarap

getireceğim !

İdam mahkûmu, küçük masanın başına geçti. Kızarmış eti sevinçle yemeğe başladı. Serinkanlı bir adamdı. Hayatın bütün lezzetlerini, zevklerini ölümden bir kaç saat önce de olsa tatmak istiyordu !.. Kızarmış eti yiyip, şarabı içerken düşünüyordu. Yalnız sabahleyin verdiği af dilekçesinin reddedildiğini öğrendiği zaman biraz canı sıkılmıştı. Artık kurtuluş ümidi yoktu. Bir kaç saat sonra. Evet birkaç saat sonra asılacaktı. İçine cesaret gelsin, sehpaya me-

tanetle çıkabilsin diye ona şarap getirmişlerdi. Yemek bitince, ölüm saati gelecekti ve biraz sonra da onu alıp götüreceklerdi!..

Paytıl, bu düşüncede iken, ikinci şişe şarap ile salata geldi. Onları da yedi ve içti. Sonra iyi tütünle bir pipo içmek arzusunu gösterdi. Onun bu son isteğini de reddetmediler. En iyi cinsinden tütün getirdiler. Gardiyan kendi elile piposunu yaktı ve bu arada öbür dünyada ahreti hatırlatmak suretile mahkûmu teselli etmeğe çalıştı.

Paytıl, bir şişe şarap ile biraz daha et istedi. Gardiyan :

-Canınız ne istiyorsa söyleyiniz, dedi. Sizin durumunuzdaki bir adamın her isteğini yapmağa mecburuz !

-Öyle ise bana iki balık konservesile bir litre siyah bira getiriniz !..

-Pekâlâ. Şimdi adam gönderir istediklerinizin hepsini aldırtırım. . .

Biraz sonra , istedikleri şöyleri höcresine getirdiler. Mahkûm, büyük bir iştah ile bunları da yedi. Tatlı tatlı gerindi. Kendisinin tama-

mile tatmin edilmiş olduğuna inanıyordu. Bununla beraber biraz sonra onda yeni bir yemek arzusu başgös- ... Gardiyana dönerek :

canım kızarmış bir tavşan istedi, tabiî üstüne yemiş de lâzım !..

Gardiyan, tatlı bir sesle :

-Hiç üzülme, dedi. Senin böyle iştaha ile yemek yediğini görünce, bilsen ne kadar seviniyorum. Daha vaktimiz var. Şimdi gider, istediğin tavşanı getirtirim !

Gardiyan, bu sözlerden

sonra koşa koşa hücreden çıktı. Bir saate varmadan elleri dolu olarak geri geldi. Kızarmış tavşandan başka peynir, bıldırcın ve çeşitli yemişler getirmiş, birayı da tabiî unutmamıştı!

Paytıl, gardiyanın getirdiklerini masasına dizdi. Kâh birinden kâh diğerinden atıştırmağa başladı.

Neşesi gittikçe artıyordu. Yemeği bitirdikten sonra, kahve içmek estedi. Daha sonra da gardiyandan bir hikâye anlatmasını rica etti. Gardiyan, ölüm mahkûmunun bu isteğini de reddet-

~~medi, ona hoş~~ hikâyeler anlattı. Biraz sonra höcreye cezaevinin papazı geldi ve mahkûmun sırtını okşıyarak:

-Üzülme delikanlı, dedi. Yüreğini ferah tut... Allahı daima hatırla... Biraz sonra bütün ıstırapların sona erecek!..

Paytıl, bu söylenenlerin hiçbirini duymamıştı. Yediği bir sürü çeşitli yemek, içtiği alkol onu âdeta uyutmuştu. Fakat birdenbire sapsarı bir halde yerinden sıçradı. Midesi fena halde bulanmıştı. Ayrıca karnında da müthiş bir ağrı duymağa baş-

lamıştı. Alnında soğuk ter damlaları peyda oldu, gözleri büyüdü. Papaz ürkerek geri çekildi. Gardiyan, direktöre koşup haber verdi. Mahkûmu hastaneye kaldırdılar.

Hastanın hali gittikçe fenalaştı. Kanun uygun olmadığından onu o sabah idam edemediler. Geceye doğru ateşi yükseldi. Birkaç doktor birden onu yeniden muayene ettiler. Ufak bir konsültasyondan sonra hastanın zehirlenmiş olduğu anlaşıldı. Derhal faaliyete geçilerek midesi yıkattırıldı. Midede bulunan muhtelif sebzelerin bakteriyolojik tahlili, hastanın yediği ba-

lık konservesinden zehirlendiğini gösterdi. Konserve bayat ve kokmuş imiş !. Derhal birkaç memur kokmuş konserveyi satan bakkal dükkânına koştu ve konservelerin hakikaten bozuk ve kokmuş olduğu yerinde tesbit edildi. Bakkal hakkında kanunî takibata başlandı !..

Paytıl'ın hastalığı epeyce uzadı ve onu tedavi eden doktorlar arasında biri, daha doğrusu en genci, hastaya özel bir ilgi gösterdi. Hastalık şimdiye kadar görülmemiş bir "organizma" zehirlenmesi olduğundan, doktorlar birçok geceler, hastanın başından ayrılamadılar.

Genç doktor bütün meslek hayatında böyle bir olaya ilk defa rastlıyordu. Bu gibi zehirlenmelerin ölümle sonuçlandığını çok defalar görmüştü !..

Onbeş gün kadar süren yıpratıcı bir hastalıktan sonra bir gün doktor, mahkûmun sırtını okşıyarak :

-Müjde !..dedi. Artık kurtuldun. Fennin bütün yeniliklerini tatbik ederek hayatını kurtardık?!..

Bu sözlerden yirmi dört saat sonra Paytıl, tamamile iyileşmiş ve sehpaya çıkabilecek bir hale gelmişti. Cellât, ilmeği boynuna geçirirken, sağlam bir adam gibi sendelemeden ayakta

durabilmişti...

Bozuk ve kokmuş konserve satan bakkal da bir idam mahkûmunun hayatını tam onbeş gün uzattığından, üç hafta hapse ve bir miktar da para cezasına mahkûm edildi.

Paytıl'ın hayatını kurtardığını iddia eden genç doktor ise, sevincinden duramıyordu! Haklıydı. Hakikaten yaşamasına imkân olmayan bir hastayı tedavi etmiş, ona yeniden can vermiş, yaşatmıştı. Fakat bu can verişonu yaşatmak için değil, kanunun emrettiği şekilde hayatına son vermek içindi.

SON

ARTIK ONDOKUZ YAŞINA GELDİN. GÜZELLİĞİN BU ÇULLARIN ALTINDA BİLE GİZLENEMİYOR. BU SONDUR. BUNDAN BÖYLE ARTIK BİR KIRGIZ GİBİ, SOLDA SAĞDA AT KOŞTURMANA MÜSAADE ETMİYECEĞİM.
13
HEM BU KARA ŞÖVALYE DİYE NAM SALAN HAYDUDUN NE YAPACAĞI BELLİ OLMAZ. SENİ BİR TEHLİKE...
Daha Dük lafını tamamlamadan öncülerden biri tozu dumana katarak yaklaştı...
E... EFENDİM! BÜTÜN KÖYÜ YIKIP YAKMIŞLAR. TAŞ TAŞ ÜSTÜNE KOMAMIŞLAR ÇABUK! ÇABUK!
AH, BU HAYDUTLARI ELE GEÇİRİRSEM İBRET OLSUN DİYE TÜMÜNÜ KAZIĞA VURACAĞIM.
İLERİDE YATAN BİRİLERİ VAR!
ABDULLAH TURHAN
Zavallı kız ve babanın henüz Soğumamış cansız vücutları hala titriyor, yeşil çimenler akan kanlarla kızarıyordu...
DEVAMI VAR

KIZIL Kanat

ROMAN

1

Paris, İlkbahar güneşinin altında pırıl pırıl parlıyordu. Sokakları dolduran kalabalık yeni metrodan,yeye müziğinden,Aznavur'dan konuşuyordu. Aşıklarla balıkçılar zaman zaman Seine nehri kıyılarına giderek ortılığı gözden geçiriyorlardı. Öyle ya yakında havaları ısınınca oraya dönmek zorunda kalmayacaklar mıydı?

Gerçi insanlar barış içinde, gökyüzü de güneşliydi ama !..

Jean, 40-45 yıllarının en azgın casusluk işleri kadar sıkıntılı davranıyordu. Beş kere metro değiştirmiş, ve her seferinde son dakikada çıkmıştı. Sonra, izlerini örtmek için aynı yoldan geri dönmeği ihmal etmedi. Saint-Germain-des-Prés ile Echaudé sokağının birleştiği yerde küçük bir meyhane vardı. Jean onun önünden birkaç kere geçti. Sahibi Kızıl Kanat'ın eskilerinden olduğu için Jean'ın takibedildiğini anlar ve tehlike birliğine haber verirdi.

Bu güzel İlkbahar gününde böylesine sıkıntılı davranmak insana biraz garip, biraz da yersiz gelebilir. Fakat 'BÜYÜK PATRON'un yasaları demir gibi sağlamdı. Kızıl Kanat kötülerle daima savaş halindeydi. Hem sonra Jean'ın elinde bildiriler de vardı..

-Ya ben hiç bir şey bilmiyorum veyahut bu Kızıl Kanat'ın şimdiye kadar başına gelen en korkunç ve en kanlı mücadelesi olacak dedi.

Jean'ın garip bir sezgi gücü vardı. Eskiden, daha ondört yaşındayken bu sezgisi sayesinde üç kere Gestapo'nun elinden kurtulmuştu.

Genç adam Montmartre'ın merdivenlerini tırmanmağa başladı. Omzunun üzerinden arkasına bir göz attıktan sonra dar bir sokağa daldı. Televizyonla hareketlerinin izlendiğini biliyordu. Güvenlik Teşkilâtı onunla beraberdi.

Gerçekten de 7 numaralı evin önüne gelince kapı kendiliğinden açıldı.

Genç bir çocuk gülerek :

-Günaydın Jean, dedi.

-Selâm delikanlı !

Dar sofada ondörtle yirmi yaş arasında altı genç vardı. Fedailerdi bunlar. Zamanlarını dersleriyle Kızıl Kanat'ın mücadelesi arasında geçiriyorlardı. Büyük Patron'un buluşlarından biriydi bu da. "Gençlere tamamen güvenilir. Her konuda başarı sağlanabilir onlarla," derdi.

Savaş zamanında da Büyük Patron gençlerden meydana getirdiği bir ekiple savunmuştu. Hepsi de ondörtle onaltı yaşları arasında gençlerdi. Jean da onlardan biriydi. Bulunduğu ekipte oniki yaşındaki Jojo ile küçük Adrien bile vardı. Adrien, Alman nöbetçilerinin burnunun dibinde hiç korkmadan mesajlar verirdi. Annesinin dayağından ödü kopardı da Gestapo'yu görünçe kılı bile kıpırdamazdı. Böyle bir çocuktu Adrien. Büyük Patron barıştan sonra bu fedailerle bir ekip kurmuştu. Kusursuz bir çıkarmadan sonra resmî görevliler onyedi yaşında güler yüzlü ve kararlı pilotların karaya indiğini görünce şaşkınlıktan ağızları bir karış açık kalırlardı.

Fakat Büyük Patron'u tanımayan yoktu. Onun 1945 den sonra bütün savaşlar ve

yenilerini çıkaracak sebepleri önlemek için mücadeleye giriştiğini herkes biliyordu. Kızıl Kanat Dünyanın her tarafından seçkin gençlerden meydana gelmiş bir çeşit gizli ordudan başka bir şey değildi.

Jean evin içindeki küçük merdiveni çıktı. Buraya, herhangi bir düşman saldırısına karşı tuzaklar konmuştu. Genç adam bir yanda da Kızıl Kanat'ın yerine getirmesi gereken en ağır görevi, getirdiğini düşünüyordu. Jean bu düşünceyle biraz üzüldü. Büyük Patron bunca yıllık çalışmalardan sonra dinlenmeyi hak etmişti. Ama onları tehdit eden tehlike öylesine büyük, öylesine esrarengizdi ki geri bırakmalarına imkân yoktu.

Jean haber alma odasına girdi. Altı genç kız kulaklarına taktıkları dinleyicilerle mesajlar veriyor veriyor veya alıyorlar, duvarları kaplayan dünya haritalarına veya esrarengiz işaretli kartonlara bir şeyler yazıp çiziyorlardı.

Jean Patron'un ancak kendinin bildiği araçlarla Dünya gençliği ile dakikası dakikasına temas kurduğundan haberi vardı.

Genç bir kız, berberden yeni çıkmış kumral saçlarının bozulmamasına dikkat ederek kulaklıkları başından çıkardı ve Jean'a bakarak:

-Büyük Patron sizi bekliyor, bayım. Dipteki kapıdan girin! dedi.

Jean, işaret edilen kapıyı açtı ve aynen çocukluğundaki gibi kalbi yerinden oynayarak: "Hiç değişmemiş!" diye düşündü.

Büyük Patron masanın başında çalışıyordu. Sarı saçları alabros kesilmişti. Kare başı, geniş omuzları, başını kaldırınca, insanın yüreğine kadar işleyen aynı mavi gözlerle karşılaştı. Aynı samimi tatlı gülüşle dudakları aralandı. Jean:

-Seni yeniden görmek öyle bir zevk ki, patron! dedi.

-Selâm Jean! Ben de seni özlüyordum.

El sıkıştılar. Aralarında şaşaalı sözlere lüzum yoktu. Fakat ikisi de birbirlerini bulmanın sevinci içinde olduklarını biliyorlardı.

-Görüşmeyeli altı yıl oldu.

-Evet ya! O zamanlar Himalaya tapınaklarının hazinesini ele geçirmek için savaşa girmeğe hazırlanan Hintlilerin plânını bozmağa çalışıyorduk.

Devamı var

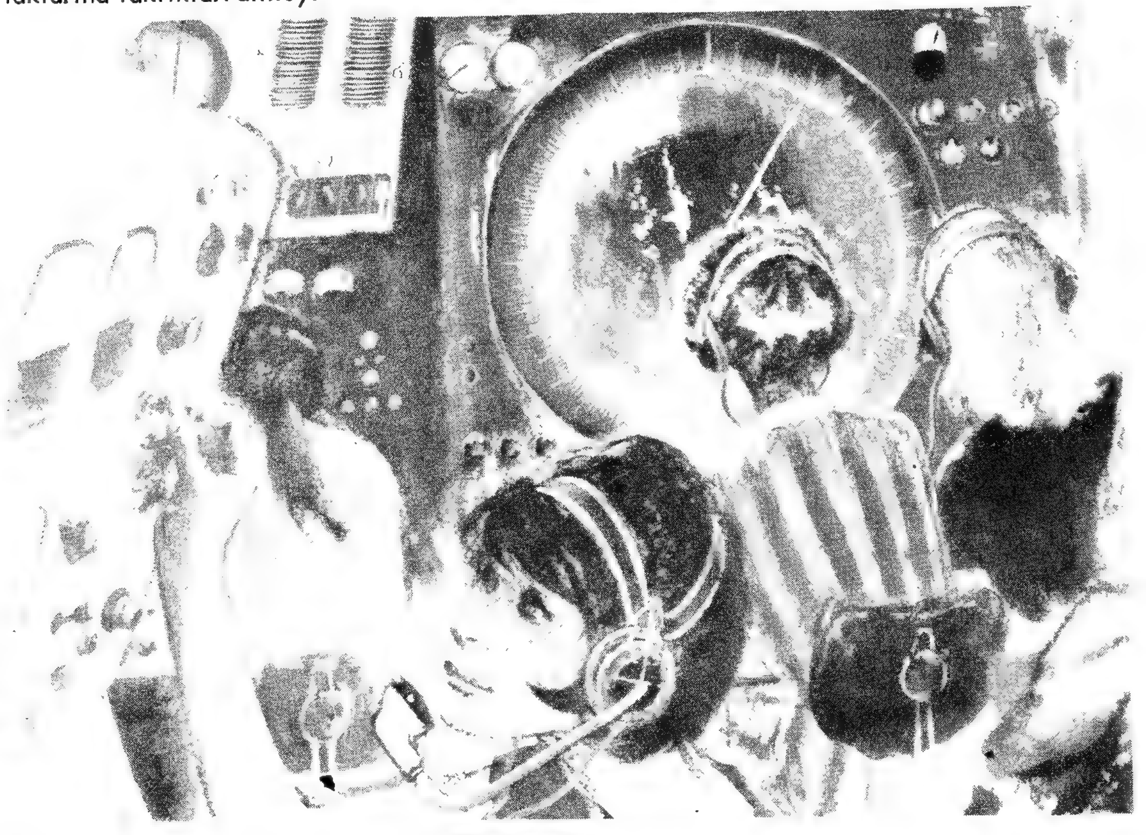

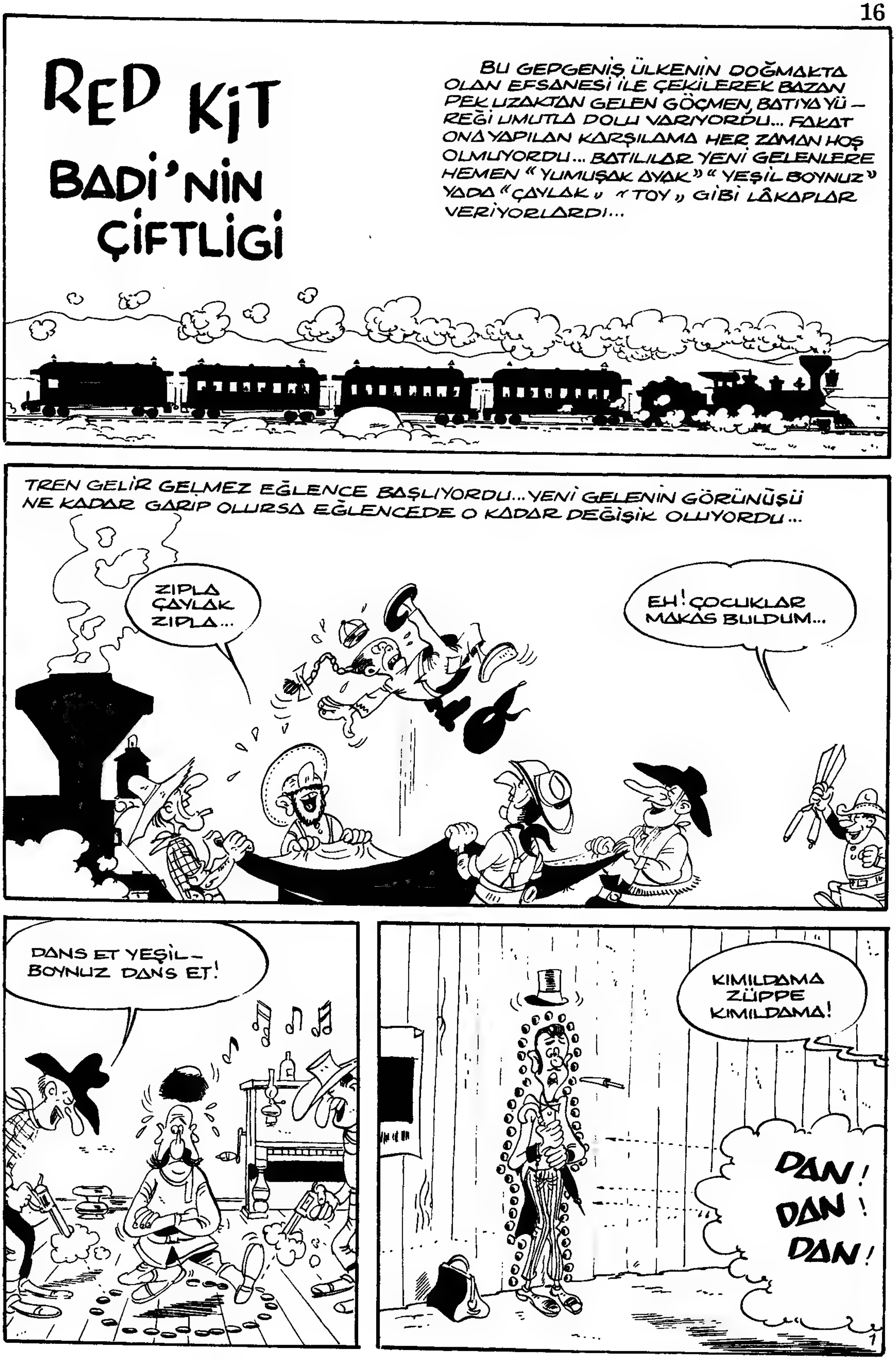
RED KIT
BADI'NIN ÇIFTLIGI
BU GEPGENİŞ ÜLKENİN DOĞMAKTA OLAN EFSANESİ İLE ÇEKİLEREK BAZAN PEK UZAKTAN GELEN GÖÇMEN, BATIYA YÜ-REĞİ UMUTLA DOLU VARIYORDU... FAKAT ONA YAPILAN KARŞILAMA HER ZAMAN HOŞ OLMUYORDU... BATILILAR YENİ GELENLERE HEMEN «YUMUŞAK AYAK» «YEŞİL BOYNUZ» YADA «ÇAYLAK» «TOY» GİBİ LÂKAPLAR VERİYORLARDI...
TREN GELİR GELMEZ EĞLENCE BAŞLIYORDU... YENİ GELENİN GÖRÜNÜŞÜ NE KADAR GARİP OLURSA EĞLENCEDE O KADAR DEĞİŞİK OLUYORDU...
ZIPLA ÇAYLAK ZIPLA...
EH! ÇOCUKLAR MAKAS BULDUM...
DANS ET YEŞİL-BOYNUZ DANS ET!
KIMILDAMA ZÜPPE KIMILDAMA!
DAN! DAN! DAN!

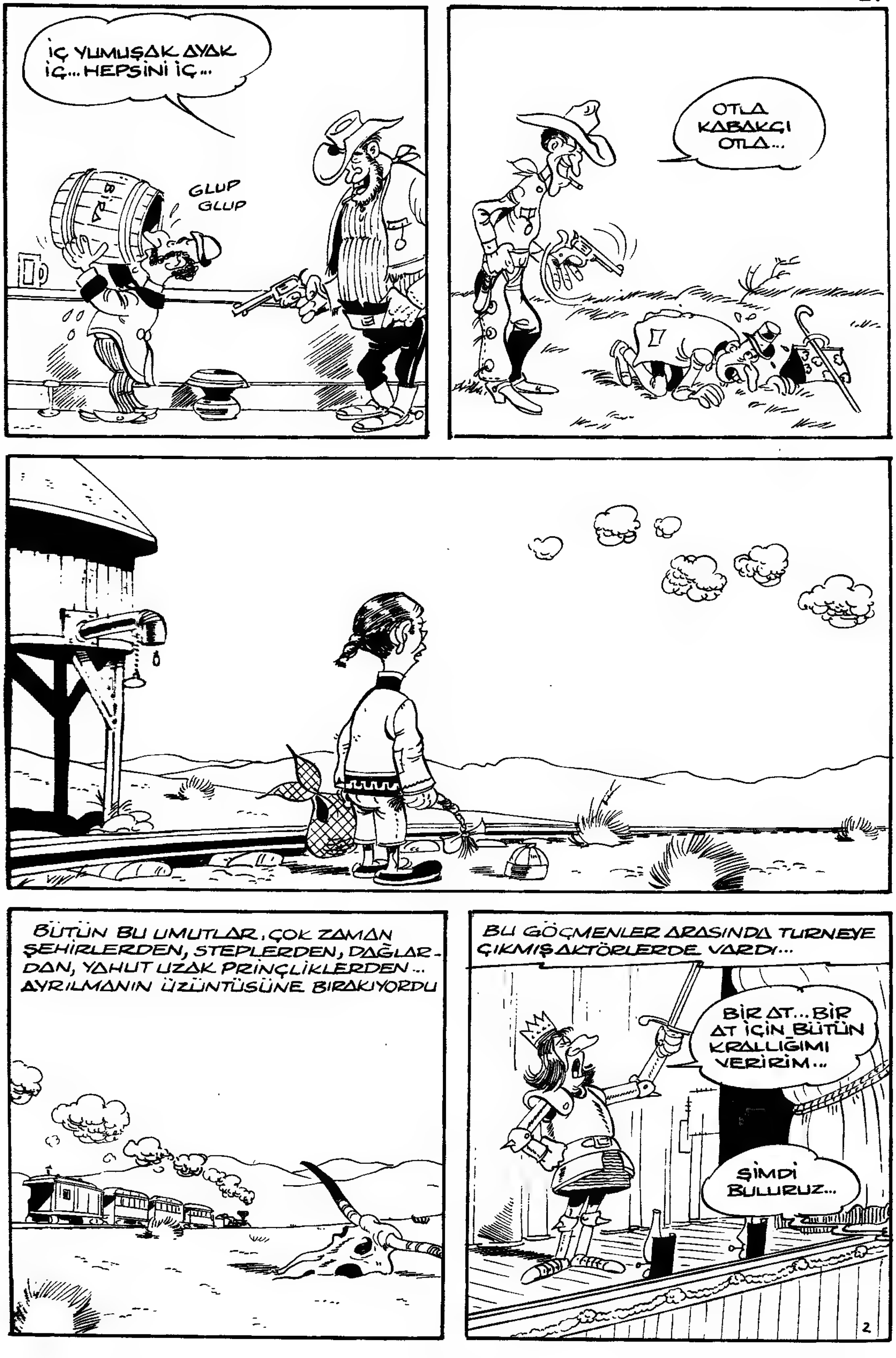
İÇ YUMUŞAK AYAK
İÇ... HEPSİNİ İÇ...
BİRA
GLUP
GLUP
OTLA
KABAKÇI
OTLA...
BÜTÜN BU UMUTLAR, ÇOK ZAMAN ŞEHİRLERDEN, STEPLERDEN, DAĞLAR-DAN, YAHUT UZAK PRİNÇLİKLERDEN... AYRILMANIN ÜZÜNTÜSÜNE BIRAKIYORDU
BU GÖÇMENLER ARASINDA TURNEYE ÇIKMIŞ AKTÖRLERDE VARDI...
BİR AT... BİR AT İÇİN BÜTÜN KRALLIĞIMI VERİRİM...
ŞİMDİ BULURUZ...

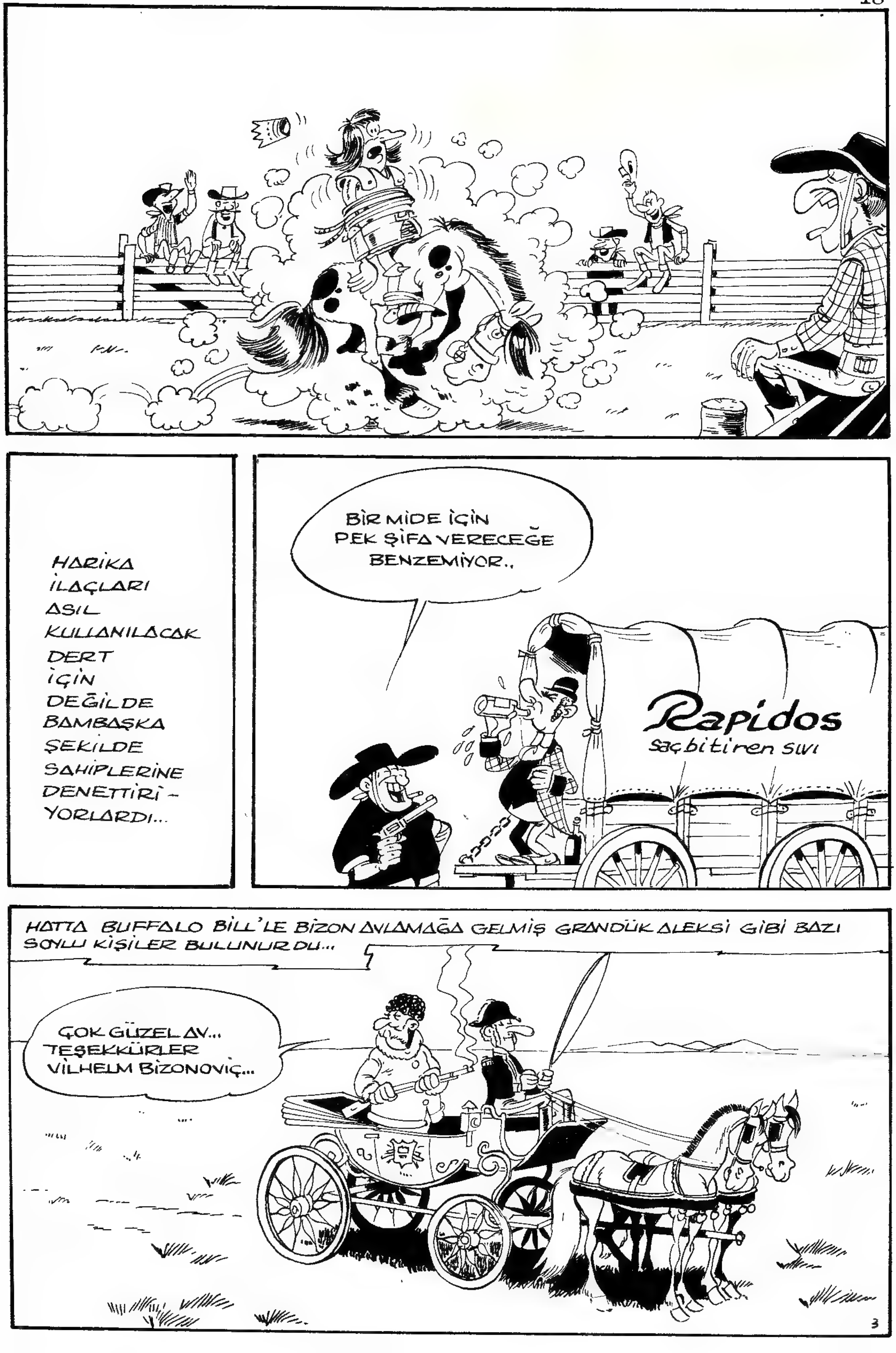
HARİKA İLAÇLARI ASIL KULLANILACAK DERT İÇİN DEĞİLDE BAMBAŞKA ŞEKİLDE SAHİPLERİNE DENETTİRİ-YORLARDI...
BİR MİDE İÇİN PEK ŞİFA VERECEĞE BENZEMİYOR..
Rapidos
saçbitiren sıvı
HATTA BUFFALO BİLL'LE BİZON AVLAMAĞA GELMİŞ GRANDÜK ALEKSİ GİBİ BAZI SOYLU KİŞİLER BULUNURDU...
ÇOK GÜZEL AV... TEŞEKKÜRLER VİLHELM BİZONOVİÇ...

BU HARARETLİ KARŞILAMADAN SONRA "YUMUŞAK AYAKLAR" İKLİME ALIŞIRLARDI... MESELA "TEKS" BABASININ POLONYADA ESKİCİ OLDUĞUNU HATIRLAMAZDI...
BU DESPARADO İSE YAKIN ATALARININ IRLANDADA NAMUSLUCA PATATES YETİŞTİRDİĞİNİ BİLMEZDİ...
YA BU SESSİZ KIZILDERİLİ... BÜYÜKBABASININ, PARİSİN ESKİ BİR BİNASINDA KAPICI OLDUĞUNU ÖĞRENMEMİŞTİ...
ÜLKEYE UYMAYANLAR AYRILIP GİDERLERDİ...

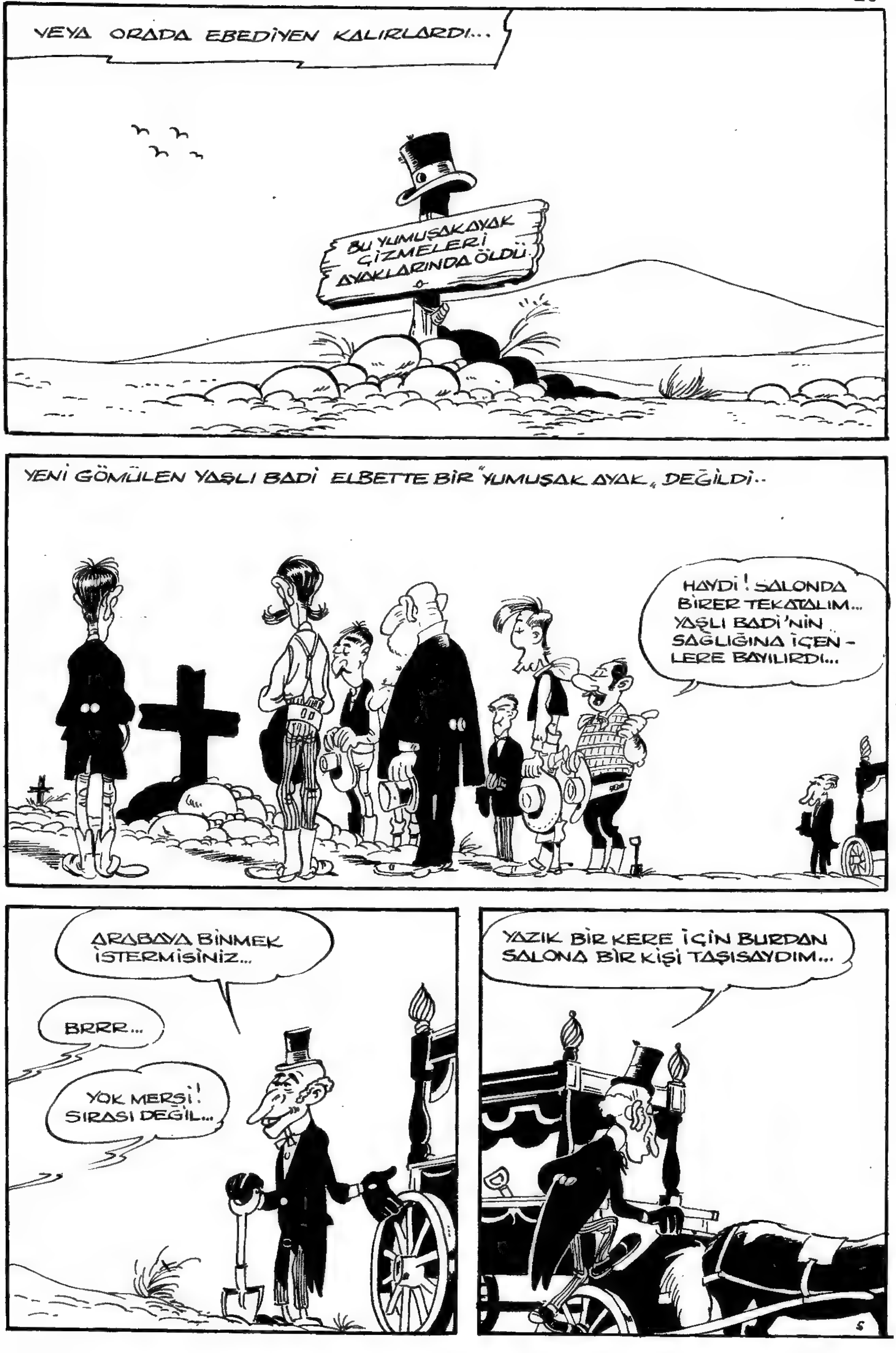
VEYA ORADA EBEDİYEN KALIRLARDI...
BU YUMUŞAKAYAK ÇİZMELERİ AYAKLARINDA ÖLDÜ.
YENİ GÖMÜLEN YAŞLI BADİ ELBETTE BİR "YUMUŞAK AYAK" DEĞİLDİ..
HAYDİ! SALONDA BİRER TEKATALIM... YAŞLI BADİ'NİN SAĞLIĞINA İÇEN-LERE BAYILIRDI...
ARABAYA BİNMEK İSTERMİSİNİZ...
BRRR...
YOK MERSİ! SIRASI DEĞİL...
YAZIK BİR KERE İÇİN BURDAN SALONA BİR KİŞİ TAŞISAYDIM...

ŞU İHTİYAR BADİ, YÜZ YAŞINDA OLMALIDIR... BİR YABAN ÖKÜZÜNÜ VURAMAMAZLIK ETMESEYDİ HALÂ ARAMIZDA OLACAKTI...
EVET... AVA GİTMEDEN ÖNCE İÇMEMELİYDİ... İÇKİ ONU ÖLDÜRDÜ...
YOK CANIM... ÖKÜZ DE İÇMİŞ OLSAYDI O DA BADİYİ HAK-LIYAMAZDI...
HAYIR CORÇ BANA KENDİ ŞİŞEMDEN KOY...
HA! EVET.. SENİN İSKOÇYADAN GELEN VİSKİN-DEN...
FAKAT JAK REDİ... SEN BADİ'NİN ARKADAŞI DEĞİLDİN... ÇİFTLİĞİNE YAKLAŞIRSAN SANA KURŞUN YOLLAMAĞA SÖZ VERMİŞTİ...
DOĞRU ARAZİSİNİ İSTİYORDUM... BU YAŞLI DELİNİN BENİ HAKLAMA-DAN ÖNCE GÖMÜLMESİNDEN EMİN OLMAK İSTEDİM...
6

DF..INI VAR

KAÇIRILAN ADAM

HİKÂYE

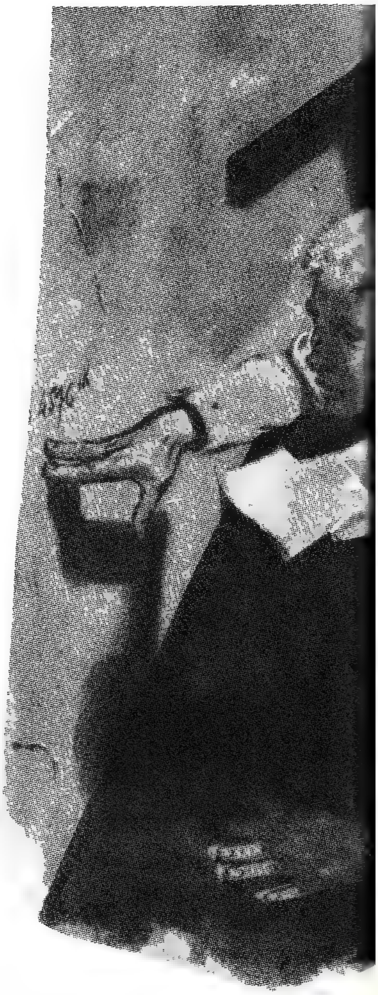

Robert, Artur kendine geldiği zaman yavaş yavaş doğruldu. İçinde bulunduğu, ucuz halı ve mobilyalarla döşenmiş bulunan oda, kendisine tamamen yabancı idi. Ancak gözleri zayıf ışığa alıştığı zaman odada yalnız olmadığını farketti. Karşısında oturan yabancı gülümsiyerek:

-Nasılsınız Mister Artur? diye sordu. Herhalde başınızda bir ağırlık hissediyorsunuzdur. Fakat sizi buraya getirebilmek için ufak bir kum torbasile ustaca başınıza vurmaktan başka çare yoktu.

Artur, başını oğuşturarak güç işitilir bir seşle:

-Şimdi nerede bulunuyorum? diye sordu.

-Yeni Orlean'dan tahminen elli kilometre kadar uzakta. Tirenden indikten sonra sizi izledik ve evinize yakın bulunan karanlık sokaktan geçerken, pek te nazik olmayan bir şekilde, sizi otomobilimize binmiye mecbur ettik. Ondan sonra da buraya getirdik, fakat şunu da bilmenizi isterim ki, şimdi bulunduğumuz yer, diğer evlerden hayli uzaktadır. Yani burada rahatsız edilmeden çalışabilirsiniz.

-Biraz fazla ileri gitmişsiniz dostum. Ben Lâtin-Meksika kredi şirketinin sekreteriyim ve bunun için..

Yabancı adam serinkanlılığını elden bırakmıyarak Artur'un sözünü tamamladı:

-.... Bunun için buraya geldiniz! Bugünlerde halkın arasında isminiz o kadar fazla geçiyordu ki, sizi bir an bile gözden kaçırmadık.

Artur, hafifçe güldü ve sonra:

-Şayet bu suretle bir para kopartacağınızı ümit ediyorsanız, aldanıyorsunuz dostum, dedi. Evli değilim, akrabalarım da yok, yeryüzünde tamamen yalnızım. Beni kurtarmak için kimse parasını feda etmez.

-Bizi pek hakir görüyorsunuz gâliba dostum?.. Para kopartmak için bir insanı kaçıracak kadar alçalmadığımızı size her an ispata hazırım. Fakat herşeyi anlamanız için odadaki ışığı çoğaltmam gerek.

Diğer ışıklar da yanınca, sekreter bir süre sessizce karşı istikamete doğru baktı. Karşısında oturan adamda, çok iyi bildiği, çok iyi tanıdığı bir şey vardı. Bir an daha seyrettikten sonra birdenbire hayretle bağırdı ve yerinden fırladı.

Yabancı adam gülümsiyerek söylendi:

-Sonunda farkına varabildiniz galiba? Gerçekten hayret edilecek bir şey değil mi dostum?

Karşısındaki adamın yüzünü dikkatle tetkik eden Artur, hayretle başını sallıyordu. Önünde oturan yabancı kendisinin bir benzeriydi! Fakat bu, basit bir benzeyişten daha fazlaydı Bu adam Robert Artur'dan başka kimse olamazdı. Aynı koyu kahve rengi gözler, biraz uzunca burun ve omuzlar.

Yabancı adam, hafifçe tebessüm etti ve mahçup bir tarzda:

-Gerçi yüz ve saçlarda biraz fazla uğraşmak zorunda kaldım, dedi. Fakat bu, hareketinizi, mimiklerinizi ve yürüyüşünüzü taklit etmek kadar zor bir iş olmadı. Anlıyacağınız, bu işe kalkışmazdan önce uzun zaman sizi inceden inceye tetkik ettim. Biraz önce bay-

gın yatarken elbiselerimizi de değiştirince, birbirimize tamamen benzedik. Artık bizi kimse ayırt edemez.

-Pekâlâ, bütün bu olup bitenlere ne anlam vermeli?

-Gayet basit bir iş... Memuriyette hevesim olduğu için, Lâtin-Meksika kredi şirketinde bir süre sekreterlik yapmak hevesine kapıldım ! Belki bu memuriyetim uzun sürmez... Bu da fırsatlara bağlıdır. Müdüre yarandıktan sonra, günün birinde, cebinizden almak cesaretini gösterdiğim anahtarlarla birlikte, kasanın başına geçerim. Bundan sonraki iş gayet basittir. İstikbalimi düzenliyecek bir miktar paraya sahip olmak. Ondan sonra artık memuriyetinize ihtiyacım kalmıyacak!

-Beni ne yapacağınızı öğrenebilir miyim ?

-Tabiî, tabiî, bu hakkınızdır ! Siz ufak bir seyahata çıkacaksınız dostum. Seyahatlar, insanın bilgisini arttırır. Bir saat sonra, arkadaşlarımdan biri sizi Virjini'ye hareket eden bir uçağa götürecektir. Virjini'de, sizi serbest bırakabilecek birçok yerler vardır dostum. Yalnız bırakıldığınız yerden, medenî insanları bulabilmeniz için iki günlük bir yol yürümeniz icabedecek.

-Harikulâde bir fikir! Yalnız şunu da unutmayın ki sayın bayım, ilk fırsatta memleketin bütün polisini peşinize takacağım !

-Bunu pek te yapabileceğinizi ümit etmiyorum dostum ! Bilâkis polisten uzaklaşmak isteyeceğinizi ümit ediyorum. Çünkü, Sekreter Artur rolünde paraları alıp ortadan kaybolduğum zaman, polis daha ertesi gün sizi aramıya koyulacaktır. Beni yakalıyamıyacaklarına dair sizinle istediğiniz bahse girerim. Her an, sizinle olan benzerliğimi ortadan kaldırabilirim. Size benzemeyen bir insanı nasıl yakalıyabilirler? Size gelince, şayet Virjini'de polise baş vurup bu hikâyeyi anlatacak olursanız, sözlerinize inanacak kimse bulamıyacaksınız. Başınızdan geçen olayı ispat edebilecek delilleriniz yok. Emin olun Mister Artur, paraları çaldığınızı ve bunları Virjini'de sakladıktan sonra kendinizi kurtarmak için bir hikâye uydurduğunuzu zannedecekler. Başka türlü düşünülmesine imkân yoktur. İşte plânımın en iyi kısmı da burasıdır. Bir kez ben paraları alıp ta ortadan kaybolunca, polisi peşimizden koşturmak cesaretini gösteremiyeceksiniz. Çünkü izlenen ben değil, siz olacaksınız !

Artur, düşünceli bir tavırla :

-Evet, söyledikleriniz doğru, dedi. Demek bu akşam beni Virjini'ye göndereceksiniz ha? Ne yapalım, hayatta insan bazan çok tuhaf olaylarla karşılaşıyor. Alın yazımızın cilvelerine boyun eğmek gerek. Şu halde size, yeni rolünüzde başarılar dilerim.

Tahminen yarım saat sonra, olayların gidişatını değiştiremiyeceğini anlıyan R. Artur, düşünceli bir tavırla uçağa bindi ve yanındaki muhafızı ile birlikte Virjini'ye doğru yollandılar.

xx

Ertesi sabah, Lâtin-Meksika şirketinin kapıcısı, Mister Artur'u nezaketle selâmladı :

-Günaydın Mister Artur...

Sahte sekreter, karşılaştığı memurların selâmlarına cevap vererek özel yazıhanesinin kapısını açıp içeriye girdi. Odada, şirketin müdürü ile iki yabancı, yanyana oturuyorlardı.

Mister Artur, şapkasını her zamanki gibi kapının arkasındaki askıya taktıktan sonra selâm verdi :

- Günaydın bay müdür.

Müdür, memura cevap

vereceği yerde hayretle yüzüne baktı ve sonra, sert bir tonla :

-Demek, buraya tekrar gelmek cesaretini gösterdiniz? ! dedi. Bu biraz fazla dostum... Bir de hiçbir şey olmamış gibi hareket ediyorsunuz...

Mister Artur'un benzeri, biran şaşırır gibi oldu. Fakat kendini topladı ve :

-Anlıyamadım efendim, dedi. Yoksa birşey mi oldu?

-Üstelik bir de soruyorsunuz ha? Haftalardan beri sizden şüphe ediyorduk. Defterlere hileli para geçirdiğinizi biliyorduk. Defterleriniz kontrol edildi. İkiyüzbin dolara yakın bir parayı zimmetinize geçirmişsiniz. Herhalde şimdi bu paralar başka bir memlekete nakledilmişlerdir ! Dün akşam, defterleri kontrola başlamazdan önce sizi çağırtmak istedim ve haber gönderdim. Fakat evde bulunmadığınızı öğrendiğim zaman, yakalanmanız için her tarafa haber gönderdim. Bütün polisler sizi bekliyordu. Kaçmak istiyeceğinizi tahmin etmiştim.

Olayların ters cereyanı karşısında şaşıran Artur'un benzeri kekelemeğe başladı:

Müdür, memurun sözünü kesti :

-Susunuz ! Yalancılıkla bizi kandırmağa kalkışmanız hiç de doğru değil.. Suçunuzu daha fazla çoğaltmaktan başka hiçbir işe yaramaz. Bu iki zat polistendir. Sizi onlara teslim etmek zorunda kalacağım için müteessirim.

-Bir dakika durun.. Ben hakikatte...

Adam, sözünü tamamlıyamadı. Çünkü, kendisi de çoktanberi aranan bir dolandırıcı ve sahtekârdı. Bu anda gözünün önüne hakiki Artur geldi. Şimdi Virjini'de serbest ve rahat dolaşıyordu.

SON

TUROK
Hayaletler Beldesi
TUROK VE ANDAR AVLANMAK İÇİN GİRDİKLERİ ORMANDA, BİR MÜDDET SONRA YOLLARINI KAYBETMİŞLERDİ... DOLAŞTIKÇA ETRAFIN MANZARASI DEGİŞİYOR-DU... BURDAN BİRAN EVVEL ÇIKMAK İÇİN ÇARE ARARLAR-KEN BİRDENBİRE...
DİNLE! BURAYA DOĞRU SÜRÜNEN BİR ŞEY VAR...
CRAAACK
TUMP!
ŞURADA TUROK! ÇALILAR KIMILDIYOR... BİR ŞEY YAKLAŞIYOR..
ARKAMDALAR... ARKAMDALAR... ÜÇ BAŞLI ADAM-LAR... GÖRÜYOR-MUSUNUZ?

ÜÇ BAŞLI ADAMMI?
EVET... PEŞİMDE İDİLER...
HAYIR! PEŞİNDE KİMSE YOK... ONLARI NEREDE GÖRDÜN?
OTARAFTA, GE-ÇİTTE... BU VADİ-DE ACAİP İNSAN-LAR VE DİNAZOR-LAR VAR... ADAM-LARIN ÜÇ KAFASI DİNAZORLA-RIN BİRÇOK KUYRUĞU VAR..
HAYAL GÖRMÜŞ OLMALISIN..
HAYIR.. İNANMIYOR-SANIZ GEÇİDE GİDİN ACAİP YA-RATIKLARI GÖ-RECEKSİNİZ...
HAYDİ, ORAYA GİDİP BAKALIM!
BURADA KALALIM... OTARAFA HİÇ GİT-MEDİK BAŞIMIZ DERDE GİRER...
TUROK... İKİ GÜNDÜR KARŞILAŞTIĞIMIZ EN GÜZEL ŞEY... KENDİMİ-ZE GÜZEL BİR ZİYA-FET ÇEKELİM..
2

OK MENZİLİ DIŞINDA ...TAKİP EDEREK YAKLAŞALIM..
YOK ANDAR GEÇİDE DOĞRU GİDİYOR...
AMA TUROK UZUN ZAMANDIR BÖYLE BİR AVA RASTLAMADIK. NİYE BİRAZ SOKULUP VURMUYALIM.?
PEKALÂ VURUR VURMAZ DÖNECEĞİZ..
BURALARDA YAŞAYAN İNSANLAR VAR..
AMA BUNLARIN NE ÜÇ KAFASI NE DE ÜÇ GÖZÜ VAR..
HAYIR... FAKAT NE ACAİP İNSANLAR KİMİ UYUYOR, KİMİ KORKMUŞ GİBİ, SANKİ UYANIKKEN RÜYA GÖRÜYORLAR
EVET... BİZİ GÖRDÜLER GALİBA...
BAK, BAK! ADAMLARIN KAFASI YOK..
GÖRDÜM... KAFALARI YOK, GÖZLERİ DE GÖĞÜSLERİNİN ÜZERİNDE...

KAFAMIZ VAR YA..
AAA... NASIL KO-NUŞUYORLAR? AĞIZLARI YOK Kİ..
AĞZIMIZI GÖR-SENİZ DE GÖR-MESENİZ DE DİNLEYİN! YA-KINDA BİR CA-NAVAR VAR...
EVET, EVET... İKİ KANATLI CANAVAR.
TUROK! BUN-LAR NEDEN CANAVARIN İKİ KANADI VAR DEDİLER?
CEVAP VERECEK VAKTİM YOK... ÇEK YAYINI ANDAR...
RUNNNK!

KANATLI CANAVAR ÖLDÜ... ZİYAFET VAR..
ONLAR CANAVARA BAKARKEN BURA - DAN SIVIŞALIM..
BEN AÇIM TUROK... KARNIMIZI DOYURA LIM SONRA...
VE SONRA
BİZE ET VERDİNİZ, SİZE MEYVA İKRAM EDELİM..
BU MEYVAYI DAHA ÖNCE HİÇ GÖRME DİM..
BİR YABANCININ BURALARA GELİP MEYVAMIZI YEME - MESİ UĞURSUZ - LUKTUR, YE...
SEÇME ŞANSI - MIZ YOK ANDAR... NEDEN YEMİYE - LİM ?
SADECE BURADA YETİŞİR, AL!..
HAYIR! ET KÂFİ GELDİ BİZE...

SERIN VE TATLI..
EVET HOŞ, BIR LEZZETI VAR...
BU MEYVADAN BIRAZ DAHA YIYEBILIRIM..
YEDIKÇE KARGILARINI INDIRIYORLAR BELKI BÖYLECE KURTULABILIRIZ..
AZ SONRA
NIYE ÇEKIYORSUN BENI...
ONLAR SIZMIŞKEN KAÇALIM HAYDI ACELE ET...
YANIMIZA BIRAZ MEYVA ALSAYDIK..
ANDAR ŞURAYA BAK..!
IKI KAFASI VAR... YOKSA HAYALMI GÖRÜYORUM..
HAYIR! HAYAL GÖRMÜYORSUN..
KRANK!

İK-İKİ KAFASIDA BİZE BAKIYOR...
YAYINI HAZIR-LA!..ÇABUK..
AREENK!
AVUNNNK!
ANDAR, BAŞININ BİRİSİNİ ÖLDÜRDÜK. ÖTEKİ...
VUNNNK!
BAŞKA BİR OK HAZIRLA! ŞAYET VURAMAZSAK..
GRRONNK!

DEVAMI VAR

3 HİNTLİNİN ÖLÜMÜ

HİKÂYE

Cesaret ve kahramanlık bakımından pek az kimse, Hintli ismi verilen Amerika vahşileriyle boy ölçüşebilir. Bu olmuş hikâye, 100 yıl kadar önce beyazlarla çetin mücadeleler yapmakta olan Kızılderililerin ölümü nasıl hiçe saydıklarını ispat etmektedir.

Siyuks kabilesine mensup üç Hintli bir kalenin askerî mahkemesi tarafından idama mahkûm edilmişlerdi. Ertesi gün şafak vakti kurşuna dizileceklerdi. Son dileklerinin ne olduğu sorulunca, hem gözlerinin bağlanmamasını, hem bir direğe bağlanmamayı, istediler. Mahkemeye başkanlık eden Amerikan subayı :

-Olur ! dedikten sonra:

-Hepsi bu kadar mı? diye sordu.

Üç Siyuks :

-Hayır, dediler, hayatımızın cesurâne ve kahramanca sona ermesini diliyoruz !

Subay şaşırmıştı :

-Bu sözlerle ne demek istiyor sunuz?

-Bizim at üzerinde ölmemize müsaade ediniz. Tüfeklerimizle, bizi kurşuna dizecek olanlara ateş edeceğiz. Onlar...

Hintliler sözlerini bitiremediler, fakat herkes anlamıştı. Mahkemede hazır bulunanları büyük bir heyecan ve derin bir takdir hissi sardı.

Biraz canı sıkılan başkan üyelerle üç beş dakika müzakere etti. Sonunda Hintlilerin arzularının yerine getirileceğini bildirdi. Onların tüfekleri kurusıkı doldurulacaktı.

Ertesi gün bütün kale halkı, gün doğmadan kalktı. Hepsi de Hintlilerin kahramanca ölüm sahnesini seyretmek istiyorlardı. Şafağın ilk ışıkları doğu ufkunda pırıldamaya başlayınca, üç Siyuks kalenin çok uzağında olmayın bir tepeye götürüldüler. İdam emrini yerine getirecek olan askerî birlik ise aynı şekilde at üzerinde olduğu halde karşı tepede yer aldı.

Siyukslar, safkan ve beyaz benekli yağız atlarını bizzat kendileri itina ile hazırlamışlardı. Ayrıca muhteşem merasim elbiselerini giymişler, başlarına rengârenk tüylerden yapılmış kocaman başlıklarını takmışlardı. Adeta bir savaştan zaferle dönen muharipleri andırıyorlardı.

Güneşin, kendisini örten bütün sislerden ve bulutlardan sıyrılarak tatlı ışıklarını ihtiramla etrafa yaymaya başladığı sırada tepenin üstüne varan Hintliler atlardan indiler. Bütün seyircilerin gözleri onlara dikilmişti. Ağır ağır ölüm şarkılarını söylemiye başladılar :

Büyük İlâh ölüme gidiyoruz.
Yüreklerimizden korkuyu uzaklaştır !
Bunu asla bizim için değil,
Geride bıraktığımız için yap,
Büyük İlâh ölüme gidiyoruz!

Sonra bir anda atların üzerine sıçrayıp, ölüme doğru dolu dizgin sürdüler.

Üç yaylım ateşi sesi duyuldu ve dağlarda yankılar yaptı. Bir dakika sonra binicisiz kalmış olan üç güzel ve süslü at Uzak Batının geniş çayırları boyunca alabildiğine kaçıyordu.

İşte yüz yıl kadar önce üç Siyuks savaşçısının ölümü böyle kahramanca olmuştu.

SON

EĞLENCE

AKARSULAR DURUR

Gazeteye ilân vermişti: "Bayan sekretere ihtiyaç vardır" diye. Bir sabah, yazıhaneye geldiği zaman gucubet, mendebur bir kız karşıladı kendisini.

-Kimsiniz? diye sordu.

Kız sırıttı :

-Yeni sekreterinizim efendim.

-Kim aldı seni buraya?

Kız tek kelime ile adamı susturdu :

-Karınız !

BOY SIRASI

Yüzbaşı, erlerden birini çağırdı :

-Kâmil buraya gel :

-Buyur komutanım

-Sen orta okulu bitirmişsin, doğru mu?

-Evet komutanım :

-Öyleyse git subayların kütüphanesini düzenle.

-Başüstüne komutanım, hangi sıraya göre?

-O da sorulur mu be, boy sırasına göre !

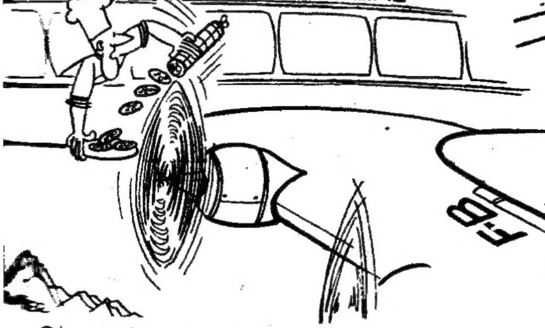

- Oh, Salam kesmenin en kolay yolunu buldum.

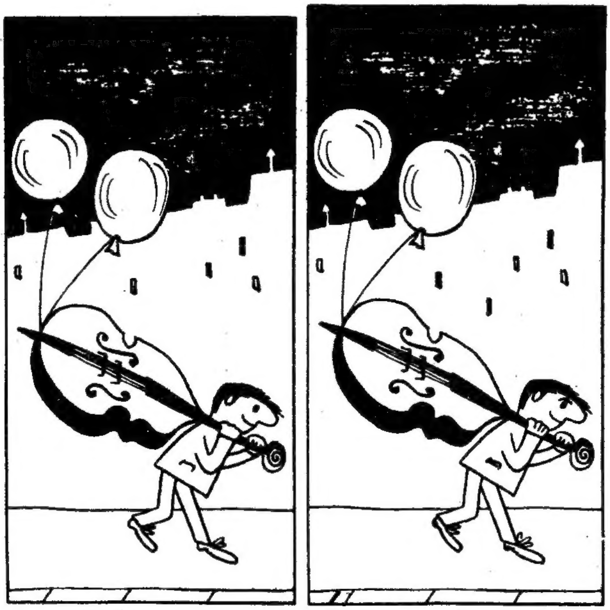

SEKİZ DEĞİŞİKLİK

Yukardaki resimler birbirinin tıpkısıdır. Fakat resimlerden birinde sekiz değişiklik yapılmıştır. Bulabilir misiniz?

-Bana getirdiğiniz top çok iyi zıplıyor.

Cevabı

Pencerelerden biri karadır - Adamın kaşları vardır. Fazla bir pencere vardır. - Ayakkabı bağının fazla bir düğümü vardır. - Bir kaldırım taşı değişiktir. - Ellerden biri değişiktir. - Cep değişiktir. - Topuklar siyahtır.

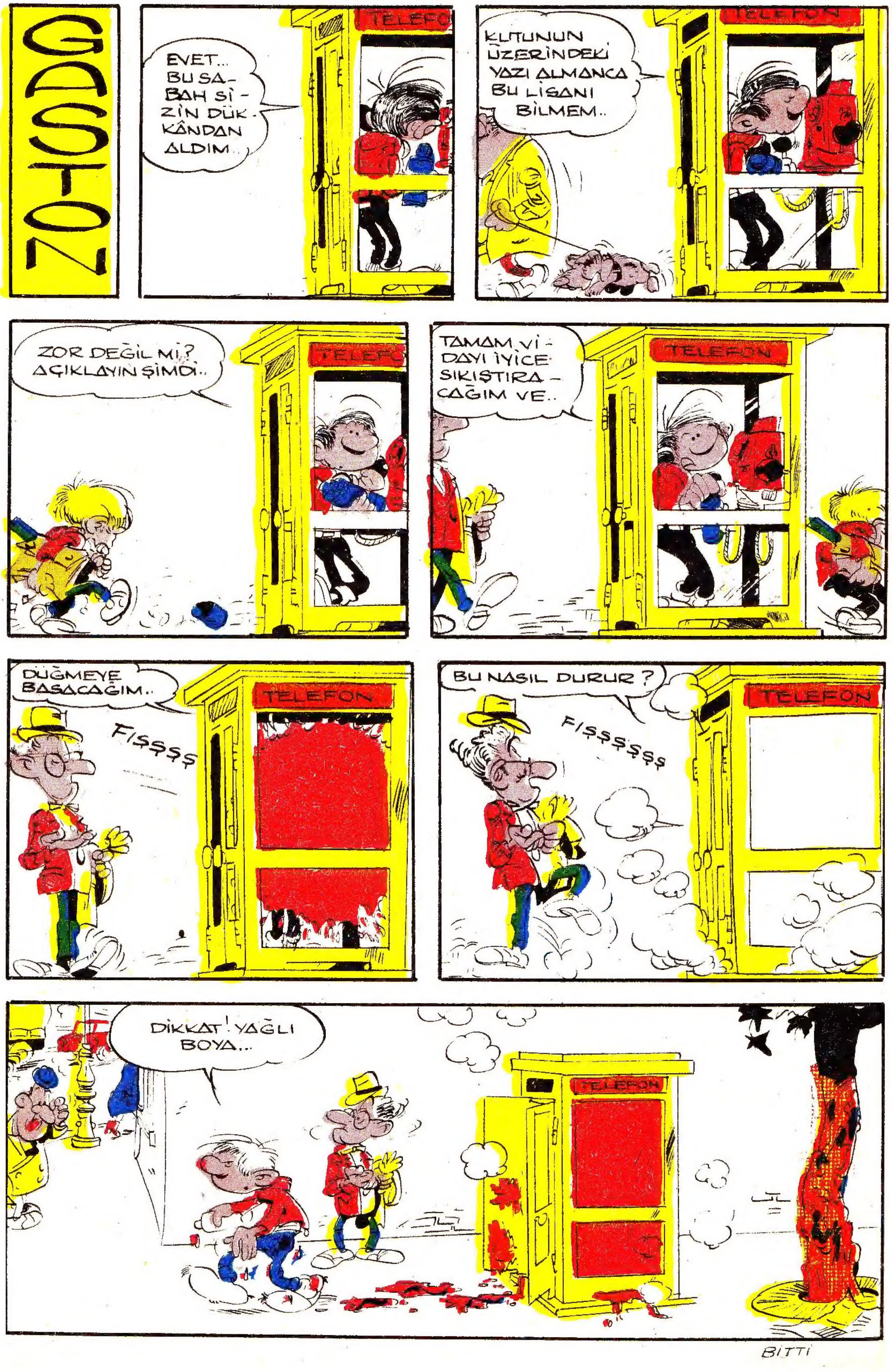
GASTON
EVET... BU SABAH SİZİN DÜKKÂNDAN ALDIM..
KUTUNUN ÜZERİNDEKİ YAZI ALMANCA BU LİSANI BİLMEM..
ZOR DEĞİL Mİ? AÇIKLAYIN ŞİMDİ..
TAMAM VİDAYI İYİCE SIKIŞTIRACAĞIM VE..
TELEFON
DÜĞMEYE BASACAĞIM..
FISŞŞŞ
BU NASIL DURUR?
FISŞŞŞŞŞŞ
DİKKAT! YAĞLI BOYA...
BİTTİ